

Bílá - Paběrky

Proč je mojí barvou bílá, to vám brzo napovím,
Ami F Dmi G
proč má oči celý léto, po bílý tak hladoví
Dmi G7 C Emi Ami
v oblacích jak střípek svítí v něm se nebe zrcadlí,
Ami Dmi G7 C F C
první vločku možná chytím, na tváři má se roztaví.

R: Ať pírek hejna tichá, obzor kolem zacloní,
Ami F Dmi G
pod tíhou se větve smrků, bílý zemi pokloní,
Dmi G7 C Emi Ami
ať Pacifikem lesů okno do tmy zahoří,
Ami Dmi G7 C F C
poutníkům jak maják strážní, bílou nocí na mořích.

Mý kroky se lačně dlouží, na hřebeny zapadlý,
tam ve stopě přede mnou se loučce slunce zrcadlí,
v rozmaru pak dolů strání, nohy v rytmu stepují,
šňůry srpků čistou plání, dokud jen můžou malují.

R: Ať pírek hejna tichá . . .

Až bystřiny pláčem sněhů s jarem znovu posílí,
jeho zbytek nabírám si do svých dlaní na chvíli,
dívám se jak v prstech mizí, chladně hladí naposled,
pro mnohý z vás jistě cizí, tak obyčejný na pohled.

R: Ať pírek hejna tichá . . .

sólo : mandolína